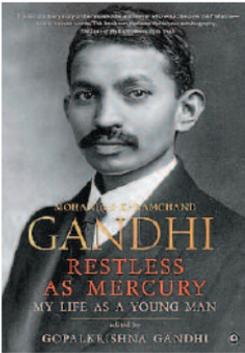

ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುಹಾ ಅವರ ಪುಸ್ತಕ, ಶ್ಯಾಂ ಬೆನೆಗಲ್ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲ ಗಾಂಧಿ ಅವರ 'ಮೈ ಲೈಫ್ ಆಫ್ ಎ ಯಂಗ್ ಮ್ಯಾನ್' ಪುಸ್ತಕ ಮೂರನ್ನೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಆತ್ಮಕತೆಯ ಅಪ್ಪಟತನಕ್ಕೂ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲೇಖಕರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಬಗೆದಷ್ಟೂ ಗಾಂಧಿ

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅವಿರತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊಸ ಪರಿಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ - ಹೊಸ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಗಾಂಧಿ (ಬರೆಯದಿದ್ದ) ಆತ್ಮಕಥೆಯೊಂದು ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರಯೋಗ. 'ಆತ್ಮಕಥೆ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಾಂಧಿ ಅವರೇ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಕಥನ ಗಾಂಧಿಯ ಜೀವನವನ್ನು 1920ರವರೆಗೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧಿ ತಮ್ಮ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದಾಖಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವರ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ತೆರೆದ ಪುಸ್ತಕವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಆತ್ಮಕಥೆಯ ಮುಂದಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ತುರ್ತು ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿವರಗಳೂ ಅನೇಕ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಗಾಂಧಿಯೂ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬರಹಕ್ಕೆಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರೆದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಅವರದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರದೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಯುವಜೀವನದ ಆತ್ಮಕಥೆಯನ್ನು ಗಾಂಧಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಗಾಂಧಿಯವರು 'ರೆಸ್ಟ್ಲೆಸ್ ಆಫ್ ಮರ್ಕ್ಯುರಿ - ಮೈ ಲೈಫ್ ಆಫ್ ಎ ಯಂಗ್ ಮ್ಯಾನ್' ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಯೋಗವಲ್ಲದೇ, ಗಾಂಧಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾದ ಪ್ರಮುಖ ಗ್ರಂಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ